

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e**

Gfv.VII.30.352/2016/4.

A tanács tagjai: Dr. Vezekényi Ursula a tanács elnöke
. Csőke Andrea előadó bíró
. Török Judit bíró

A felperes:

A felperes jogi képviselője: Gyurkó & Kállai Ügyvédi Iroda

Az I. rendű alperes:

A II. rendű alperes:

Az alperesek jogi képviselője: Dr. Kácsor Adrienn ügyvéd

A per tárgya: váltótartozás megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős ítélet száma:
Debreceni Ítéltábla, Pf.IV.20.813/2015/8. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és az eljárás száma:
Egri Törvényszék, 4.G.20.193/2015/15. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 3 napon belül az I. és II. rendű alperesnek mint együttes jogosultaknak 139.000 (százharminckilencezer) Ft felülvizsgálati eljárási költséget.

A Kúria megállapítja, hogy a felperes 300 (háromszáz) Ft illetéktöbbletet visszaigényelhet.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- 1 A **K.Sz..**-nek (a továbbiakban: Bt.) az I.r. alperes 2001. április 1-től kezdődően a megszűnéséig kültagja, míg a II.r. alperes az alapításától kezdődően a beltárgya volt.
- 2 A felperes és a Bt. között 2007. április 26-án zárt végű pénzügyi lízingszerződés jött létre egy Mercedes autóbusz megvásárlására. A lízingszerződésből eredő fizetési kötelezettségek biztosítására a Bt. 60 db, 2007. július 1-től kezdődően havonta esedékessé váló saját váltót állított ki a felperes, mint jogosult javára. A váltókra vezetett "kezeséget vállalom" nyilatkozat aláírásával az alperesek a váltók kiegyenlítéséért váltókezeséget vállaltak.
- 3 2011. március 24-én a felperes és a Bt. a lízingszerződést megszüntették. Ehhez kapcsolódóan a felperes, a Bt. és az alperesek 2011. március 24-én egy „tartozás rendezési megállapodás” (1. számú tartozásrendezési megállapodás) elnevezésű szerződést kötöttek egymással. Az alperesek a megállapodás aláírásával készfizető kezeséget vállaltak a Bt. fizetési kötelezettségének teljesítéséért.
A Bt. a tartozásrendezési megállapodásban vállalt fizetési kötelezettsége teljesítésének biztosítására saját váltót is kiállított a felperes, mint jogosult javára, amely váltó kiegyenlítéséért az alperesek - a váltóra vezetett nyilatkozatukkal - váltókezeséget vállaltak.
- 4 A tartozásrendezési megállapodásban vállaltakat a Bt. csak részben tudta teljesíteni, ezért 2012. június 25-én a felperes, a Bt. és az alperesek között egy újabb, 2. számú tartozásrendezési megállapodás jött létre. Ebben rögzítették, hogy az 1. számú tartozásrendezési megállapodás lezárását követően a Bt. tartozása 9.030.500 Ft tőke és annak a kifizetésig járó 18% mértékű kamata, amely tartozás megfizetését a Bt. 2016. február 15-ig vállalta teljesíteni a szerződés szerinti részletekben. Az alperesek az 5. pontban a Bt. fizetési kötelezettségének teljesítéséért készfizető kezeséget vállaltak. A 6. pont szerint „a lízingbevevő a tartozás megfizetésének biztosítására 11.576.268 Ft összegű saját váltót állít ki, melyért a készfizető kezesek is váltókezeséget vállalnak.”
Ennek alapján a Bt. 2014. augusztus 30-i esedékességű saját váltót állított ki a felperes, mint jogosult javára, amely váltó kiegyenlítéséért az alperesek - a váltóra vezetett nyilatkozatukkal - váltókezeséget vállaltak.
- 5 A Bt. ellen 2011. december 1. napján felszámolási eljárás indult, melyben a bíróság a felszámolást 2012. szeptember 21-én közzétett végzésével indította meg. A felszámolási eljárásban a felperes hitelezőként nem jelentkezett be. A Bt. felszámolása befejeződött, 2015. június 9-én a cégjegyzékből törölték.

A felperes keresete, az alperesek ellenkérelme

6 A felperes 2015. június 24-én kezdeményezte fizetési meghagyás kibocsátását, amely az alperesek ellentmondása folytán perré alakult. A felperes módosított keresetében a Bt. által 2012. június 25-én kiállított saját váltón vállalt váltókezességük alapján az alpereseket, mint váltókezeseket 5.546.761 Ft tőke és annak 2012. szeptember 21-től a kifizetésig járó évi 6% mértékű kamatának, 3 ezrelék váltódíjnak, valamint a perrel felmerült költségeinek a megfizetésére kérte egyetemlegesen kötelezni.

A kereseti kérelem jogalapjaként a váltójogi szabályok szövegének közzétételéről szóló 1/1965. (I.24.) IM rendelet (Vár.) 30. § (1) bekezdését, 32. § (1) és (2) bekezdéseit, a 43. § (1) és (2) bekezdéseit, 47. § (1) és (2) bekezdéseit, valamint 48. §-át jelölte meg.

7 Az alperesek a módosított kereset elutasítását kérték, vitatták annak jogalapját és összegét. Egyebek mellett arra hivatkoztak, hogy a felperes a váltókötelezett Bt. elleni felszámolási eljárásban a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 37. § (3) bekezdésében megállapított jogvesztő határidőn belül a követelését nem jelentette be. Ez a főkötelezettel szembeni követelésének megszűnését eredményezte. A kezesség járulékos jellegére tekintettel pedig a főkötelezettség megszűnésével a váltókezesség, mint járulékos kötelezettség is megszűnt.

A követelés összege tekintetében arra hivatkoztak, hogy a felperes ebben az eljárásban legfeljebb 3.132.434 Ft-ra tarthatna igényt.

Az első- és másodfokú bíróság ítélete

8 Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította.

9 A felperes fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást kiegészítette azzal, hogy a felperes váltóban megjelölt követeléséből 6.240.132 Ft részben megtérült, részben végrehajtás alatt van.

10 Nem találta helytállónak az alperesek azon hivatkozását, hogy a keresetben megjelölt váltó ugyanazon kötelezettségre került volna kiállításra, mint a korábban kiállított váltók, ezért az semmis. A felek ugyanis korábbi megállapodásukat lezárták, jogviszonyukat a 2. számú tartozásrendezési megállapodással új alapokra helyezték.

11 A váltókezesség jogi természetét illetően fenntartotta a Gf.IV.30.138/2013/4. számú ítéletében kifejtett azt a megállapítást, amely szerint a váltókezes jogi helyzete nem azonos a polgári jogi készfizető kezes jogi helyzetével.

A polgári jogi kezesség alapvető sajátossága a helytállási kötelezettség járulékos jellege: a kezes kötelezettsége ahhoz a kötelezettséghez igazodik, amelyért kezességet vállalt [a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (régi Ptk.) 273. § (1) bekezdés; 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:417. § (1) bekezdés]. A váltókezességnek a főkötelezettséggel való kapcsolata azonban ettől

eltérő: a váltókezes kötelezettsége ugyanolyan, mint azé, akiért a kezességet vállalta [Vár. 32. § (1) bekezdés]. Abból a rendelkezésből, hogy a váltókezes kötelezettsége ugyanolyan, mint akiért a kezességet vállalta az következik, hogy a váltókezesség nem járulékos (mögöttes), hanem önálló kötelezettség. A váltókezesség önálló jellegét támasztja alá a Vár. 32. § (2) bekezdésében foglalt az a rendelkezés is, hogy a váltókezes kötelezettségvállalása akkor is érvényes, ha a kötelezettség, amelyért a kezességet vállalta semmis, kivéve, ha ez a semmisség alaki hibából ered. (A főkötelezettség - váltóból ki nem tűnő - érvénytelensége tehát nem hat ki a váltókezesség érvényességére.) A váltókezesnek a főkötelezettel azonos jogállása fejeződik ki abban is, hogy a váltókezes a többi váltóadóssal egyetemlegesen kötelezett a váltóbirtokossal szemben [Vár. 47. § (1) bekezdés].

- 12 Az egyetemleges kötelezettségre tekintettel a váltókezesre is alkalmazni kell a peres felek jogviszonyára még irányadó régi Ptk. 337. § (3) bekezdésének azt a rendelkezését, amely szerint minden (egyetemlegesen) kötelezett a többiekkel megillető kifogásokra csak annyiban hivatkozhat, amennyiben a kifogások a jogosult kielégítésével kapcsolatosak. Eszerint tehát mindazok a tények, amelyek a teljesítéssel kapcsolatosak (pl. teljesítés, beszámítás, lehetetlenülés) az egyetemleges kötelezettek jogviszonyában objektív hatályúak, vagyis azok hatálya valamennyi kötelezettre kihat. Mindazok a tények azonban, amelyek nem a jogosult kielégítésével kapcsolatosak, szubjektív hatályúak, vagyis azok bekövetkezése a többi kötelezettre nem hat ki (pl. az elévülés). A váltókezesség, mint egyetemleges kötelezettség vonatkozásában ezek a megállapítások úgy értelmezhetők, hogy a kötelezettség tartalma és fennállása szempontjából nem a főkötelezettel kapcsolatos személyes körülményeknek, hanem csupán a magából a váltóból kitűnő körülményeknek van jelentősége. Ez pedig azt jelenti, hogy a váltó főadásának fizetéseképtelenségi eljárás eredményeként bekövetkező megszűnése (ezáltal pedig a kötelezettség alóli mentesülése) olyan szubjektív hatályú körülmény, amely a váltókezes egyetemleges kötelezettségére nem hat ki.

- 13 A Vár. 17. §-a a váltóperben szűkíti a váltóbirtokossal szemben felhozható kifogások körét, az adós az alapügyletből eredő kifogásait a váltó későbbi jóhiszemű megszerzőivel (forgatmányosaival) szemben veszíti el. Abban az esetben azonban, ha a váltóperben az alapjogviszony jogosultja érvényesít váltókövetelést a váltó kiállítójával vagy kezesével szemben, úgy ez a korlátozás nem érvényesül. Nincs tehát akadálya annak, hogy a váltóadóss (váltókezes) a váltóbirtokossal fennálló személyes viszonyán alapuló kifogásokat is felhozza, így pl. arra hivatkozzon, hogy a váltó főkötelezettjének jogutód nélküli megszűnése - ezáltal pedig a kötelezettség alóli mentesülése - következtében az ő helytállási kötelezettsége is megszűnt (1/2010. PJE).

- 14 A jelen ügyben az alapjogviszony alanyai kerültek egymással szembe, tekintettel arra, hogy a módosított keresetben megjelölt váltó alapjogviszonyának számító 2. számú tartozásrendezési megállapodást az alperesek is aláírták, mint készfizető kezesek, ezáltal annak alanyaivá váltak. Ennek következtében pedig nem volt akadálya annak, hogy a váltókezes alperesek a főkötelezettség megszűnésére hivatkozzanak, arra tekintettel pedig mentesüljenek az őket terhelő felelősség alól.

A hangsúly nem a polgári jogi kezességvállaláson volt, hanem azon, hogy e kötelezettségvállalás következtében az alperesek az alapjogviszony alanyaivá váltak, ezáltal a Vár 17. §-ában megállapított korlátozó rendelkezés az esetükben nem volt alkalmazható.

Felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- 15 A felperes felülvizsgálati kérelmében kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásával az alperesek kötelezését a kereseti kérelmében foglaltaknak megfelelően.

Állította a Pp. 220. § (1) bekezdésének, 221. §-ának, a Vár. 17. §-ának, 30-32. §-ainak, 43. §-ának, 47. §-ának és 77. §-ának, továbbá az Alaptörvény 28. cikkében írtaknak a megsértését.

- 16 Álláspontja szerint a jogerős ítélet a tényállást hiányosan állapította meg, és nem tett eleget indokolási kötelezettségének a bíróság, mert nem állapította meg azt, hogy az alperesek a tartozásrendezési megállapodást és a perbeli váltókat rosszhiszeműen írták alá annak ismeretében, hogy a váltó főadósa fizetéseképtelen. Erről a tényről a felperest nem tájékoztatták.

- 17 Nem indokolták meg a bíróságok azt sem, miért hagyták figyelmen kívül azt, hogy a felszámolás elrendelésével a váltókezesek fizetési kötelezettsége bekövetkezett és nekik kellett volna hitelezőként a felszámolási eljárásba bejelentkezni. Hivatkozott a Vár. 43. § (2) bekezdésére, valamint 32. § (1) bekezdésére, mely alapján a váltóadós felszámolásának megindulásával a kezesek fizetési kötelezettsége esedékessé vált.

- 18 Nem állapítható meg a másodfokú bíróság határozatából, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének mely jogi indokaival ért egyet és mellyel nem.

- 19 Előadta, hogy tévesen alkalmazták a bíróságok a váltókezeseket megillető kifogás jogintézményét, az alapjogviszony értelmezése, a személyes viszony értékelése kapcsán.

Jelen ügyben az az eldöntendő jogi kérdés, hogy a váltókezesek kifogása alapos-e vagy sem. Nem vitatta, hogy forgatott váltó esetében az alapjogviszony vizsgálata fel sem merülhet, ebből azonban nem következik, hogy forgatás hiányában az alperesek hivatkozhatnak az alapjogviszonyra, illetve, hogy kifogásuk jogilag megalapozott. A jogerős ítéletből az a következtetés vonható le, hogy amennyiben az alperesek nem vállaltak volna a váltókezeseségen

túlmenően a Ptk. által szabályozott készfizető kezességet a Bt. tartozásaiért, akkor a kevesebb több lett volna, azaz a keresetnek helyt kellett volna adni.

Álláspontja szerint a váltókezesség alapjogviszonyának nem tekinthető a készfizető kezességről szóló megállapodás. Utalt arra, a Debreceni Ítéltábla más ügyben hozott Gf.IV.30.138/2013/4. számú ítéletében kifejtette, hogy a készfizető kezesi szerződés alanyai a követelés jogosultja és a kezes. Ezzel szemben a váltókezesség a váltó kibocsátója és a váltókezes közötti megállapodás. A Bt. megszűnése olyan szubjektív hatályú körülmény, amely a váltókezes egyetemleges kötelezettségére nem hat ki.

Álláspontja szerint a váltójog önálló, különös jogág, amely szigorú jog, szabályai kőgensek és az azzal ellentétes kikötések váltójogi hatállyal nem bírnak.

- 20 A jogerős ítélet sérti az Alaptörvény 28. cikkében foglalt rendelkezést is, mert a jog társadalmi rendeltetésével nem fér össze az olyan döntés, amely mentesíti az alpereseket a fennálló több mint 9.000.000 Ft fizetési kötelezettsége alól.
- 21 Az alperesek felülvizsgálati ellenkérelmükben kérték a jogerős ítélet hatályában fenntartását. Fenntartották korábban kifejtett álláspontjukat, miszerint a váltó semmis, mert ugyanazon fizetési kötelezettségre egymást követő több esedékességi időpontra kerültek a váltók kiállításra.

A Kúria döntése és jogi indokai

- 22 A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül a Pp. 275. § (2) bekezdése alapján, és azt a felhozott indokok alapján nem találta jogszabálysértőnek. Nem vizsgálhatta a felülvizsgálati eljárás szabályaira tekintettel az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében kifejtettek helytállóságát abban a körben, hogy a perbeli váltó semmis volt-e. Ugyancsak nem vizsgálhatta a felülvizsgálati kérelemben az elsőfokú ítélet esetleges hiányosságaival, jogszabálysértő indokolásával kapcsolatos előadásokat. A felülvizsgálati eljárás tárgya ugyanis a jogerős ítélet, tehát kizárólag az vizsgálható, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból jogszabálysértő-e.
- 23 A felperes felülvizsgálati kérelmében részben eljárásjogi, részben anyagi jogi jogszabálysértésre, illetve az Alaptörvény rendelkezéseinek megsértésére hivatkozott.
- 24 Az eljárásjogi jogszabálysértésekkel kapcsolatban a Kúria alaptalannak találta a felperes azzal kapcsolatos érvelését, miszerint a perben eljáró bíróságok a tényállást hiányosan tárták fel, és nem állapították meg az alperesek rosszhiszemű eljárását amiatt, hogy nem tájékoztatták a felperest az adós Bt. fizetéseképtelenségéről. A Kúria hangsúlyozza, a váltó kiállítása kapcsán annak nincs jelentősége, hogy azt a kiállító, illetve a kezesek milyen szándékkal írták alá. A kiállító ellen már

folyamatban volt a felszámolási eljárás, de a felszámolás még nem indult meg, tehát a kiállító jogosult volt jognyilatkozat tételére, váltó kiállítására. A benyújtott felszámolás iránti kérelemről az alpereseket tájékoztatási kötelezettség nem terhelte.

- 25 Nem vitásan a jogerős ítélet indokolása nem tért ki arra a felperesi érvre, miszerint az alperesek elmulasztották az adós elleni felszámolási eljárásban a hitelezői igényük bejelentését.

Téves a felperesnek az az álláspontja, hogy a felszámolás elrendelésével a váltókezeseknek kellett volna hitelezőként a felszámolási eljárásba bejelentkezniük. A váltóbirtokos - egyebek mellett - a váltókezesekkel szemben a váltó kiállítója felszámolásának megindulása után közvetlenül fellephet [Vár. 43. § (1)-(2) bekezdése]. Ameddig azonban a kezes a jogosultnak a kezesség alapján a kötelezettségét nem teljesíti, a kezesnek nincs megtérítési igénye, ezért nem is érvényesíthetett volna igényt az adóssal szemben. A később kifejtettekre is tekintettel a felperesnek kellett volna az igényét bejelentenie a Bt. elleni felszámolási eljárásban.

- 26 A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét érdemben helybenhagyta, részben eltérő indokolás mellett. A jogerős ítélet ugyan nem részletezte, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében kifejtettekkel mely tekintetben nem értett egyet, de ilyen tartalmú tételes jogszabályi kötelezettséget a másodfokú bíróság ítéletével szemben a Pp. nem ír elő. Az ítéletek indokolásából egyértelműen megállapítható az eltérő jogi álláspontok lényege, amelyre maga a felperes is rámutatott felülvizsgálati kérelmében.

- 27 A Kúria megítélése szerint a másodfokú bíróság az ítéletét a szükséges terjedelemben megindokolta, így a Pp. 220-221. §-ában foglaltakat nem sértette meg. Olyan érdemi eljárásjogi szabálysértésre a felperes nem hivatkozott, amely az ügy érdemi elbírálására kihatott volna, így a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján a felülvizsgálati eljárásban figyelembe vehető lett volna.

- 28 A felperes felülvizsgálati kérelmében anyagi jogi jogszabálysértésként a Vár. több rendelkezésének megsértését állította, tételesen azonban e körben a Vár. 17. §-ának, illetve 47. §-ának a megsértésével kapcsolatban érvelt. A Kúria ezért a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II.15.) PK véleményére tekintettel csak ezen állított jogszabálysértések tekintetében fejthette ki álláspontját.

- 29 A Kúria e körben elsődlegesen rögzíti, hogy egyetért a jogerős ítéletben a váltókezesség és a polgári jogi kezesség megkülönböztetése és a váltókezesség jogi természete tekintetében kifejtettekkel. A Vár 47. §-ában írtak értelmében a váltó kibocsátói, elfogadói, átruházói és kezesei a váltóbirtokos iránt egyetemlegesen kötelezettek. Ez a rendelkezés azonban, ha a váltó forgatásra még nem került, a Vár. 17. §-ában írtakra tekintettel az alapjogviszony tükrében vizsgálandó, figyelemmel arra, hogy a váltóban megtestesült ígervény - forgatás hiányában - nem vált

absztrakttá.

- 30 A 2. számú tartozásrendezési megállapodás 6. pontjában írtak szerint az alperesek kifejezetten a lízingbevevő tartozásának megfizetéséért vállaltak váltókezességet. Ezzel a felek az alperesek váltókezességből eredő önálló, a főkötelezettrel egyetemleges kötelezettségét a saját megállapodásukkal az egymás közötti jogviszonyukban járulékosná tették, azaz a lízingbevevő Bt. kötelezettségének fennállásához kötötték a váltókezesek fizetési kötelezettségét. Forгатás hiányában a váltókezesek felelőssége az alapjogviszony alanyai között a megállapodás alapján állt fenn, s ezért hivatkozhattak az alperesek a követelésnek a kiállítóval szembeni megszűnésére, miután a Vár. 17. §-ában megállapított kifogáskorlátozó rendelkezés az esetükben nem volt alkalmazható.
- 31 Az adott tényállás mellett alapjogviszornak minősülő 2. számú tartozásrendezési megállapodás 6. pontjában írtakból következően tehát a főadós és a kezesek nem minősültek egyetemleges kötelezetteknek, mivel az alperesek kifejezetten a lízingbevevő tartozásainak megfizetéséért vállaltak váltókezességet. Így önmagában emiatt az alapjogviszonyból eredő kifogásokra az alperesek jogszerűen hivatkozhattak.
- 32 A nem vitatott tényállás szerint a felperes nem jelentette be váltón alapuló követelését a Cstv. 37. § (3) bekezdésében meghatározott jogvesztő határidőn belül a Bt. felszámolási eljárásában, így a váltó kiállítójának tartozása megszűnt. A fent kifejtettekre tekintettel ezért a felperes az alperesekkel szemben sem volt jogosult igényt érvényesíteni az adott tényállás sajátosságaira tekintettel.
- 33 A felperes felülvizsgálati kérelmében az Alaptörvény 28. cikkében írtak megsértését is állította, mivel a jogerős ítélet mentesítette az alpereseket a jog társadalmi rendeltetésével ellenesen több mint 9.000.000 Ft megfizetése alól. E körben a Kúria utal arra, hogy az alperesek jogszabály által biztosított jogukkal éltek, amikor kifogásukat előadták. Az adott tényállás szerint a felperes mulasztott, amikor a főkötelezett elleni felszámolási eljárásban hitelezői igényét nem jelentett be, akár azért, mert tévesen úgy ítélte meg, hogy az nem szükséges, akár azért mert nem gondosan járt el. A felperes nem élt azon váltójogon alapuló megoldásokkal sem, amelyek biztosították volna az alperesek helytállását.
- 34 A kifejtett indokokra tekintettel a Kúria a nem jogszabálysértő jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- 35 A felperes felülvizsgálati kérelme alaptalan volt, ezért a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az alperesek felülvizsgálati eljárással kapcsolatban felmerült költségét, amely a jogi képvisellettükkel felmerült ügyvédi munkadíjból áll. Az ügyvédi munkadíj összegét a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről

szóló 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja, (5) bekezdése, és a 4/A. § (1) bekezdése alapján állapította meg, amely az ÁFA-t nem tartalmazza.

- 36 Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 80. § (1) bekezdésének i) pontja alapján a felperes a lerótt illetéktöbbletet visszaigényelheti. A Kúria erről az Itv. 81. § (2) bekezdése alapján az állami adóhatóságot a határozatának az elsőfokú bíróság útján való megküldésével értesíti. A Kúria tájékoztatja az adóst, hogy az illeték visszatérítését az adóhatóságtól kérnie kell.
- 37 A Kúria tárgyaláson hozta meg ítéletét.

Budapest, 2016. július 5.

Dr. Vezekényi Ursula s.k. a tanács elnöke, Dr. Csőke Andrea s.k. előadó bíró, Dr. Török Judit s.k. bíró